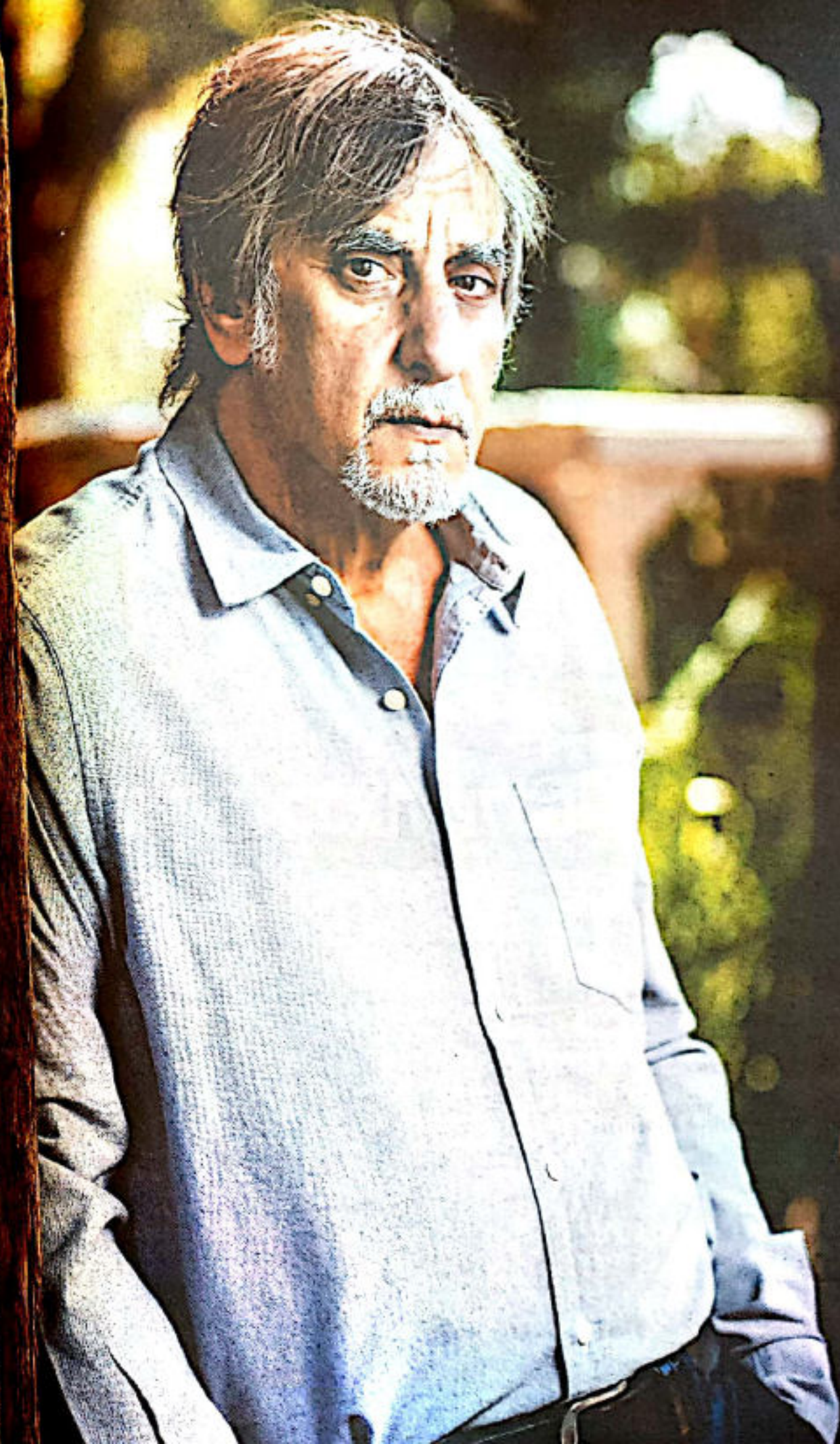

זבנג וגמלנו

שרים, אתנים מפורסמים, מלך אחד ועוד 24 אלף בני אדם כבר הגיעו למרפאות של ד"ר אנדורה וייסמן כדי לקבל טיפול בהתמכרות שלהם לסמים או לתרופות – ובתוך יום אחד הפכו נקיים לחלוטין. אז מדוע טיפולי הגמילה שמספקות רשויות הבריאות הם ממושכים כל כך ונושלים כל כך? לפי ד"ר וייסמן זה מתחיל בחוסר הבנה של המחלה, ונמשך באכזריות, רשלנות ואפילו פשעים נגד האנושות. רגע אחרי שהוזמן לשאת דברים באו"ם הוא מסביר איך יציל את העולם מהמגפה הקשה, ומדוע דווקא בישראל הוא לא חונן לפתוח מרפאה

קרני אלדד | צילום: אריק סולטן

הבעיה עברה לטיפולם של פסיכולוגים ועובדים סוציאליים במקום לרופאים. ד"ר וייסמן במרפאת ANR

דר אנדרה וייסמן עסוק מאוד בימים אלה: כמו ידיו הוא מנסה לחולל מהפכה גלובלית. זו מהפכה שתצולל לתהומות העמוקים ביותר של הקיום האנושי, אל הנרקומנים המוטלים ברחובות ואיש אינו חושב להושיט להם עזרה; תציל אינספור בני נוער שהחלו להתנסות בסמים, ועלולים בעוד רגע לעלות על נתיב ללא מוצא; ותגיד גם אל רבים מאנשי האלפיון העליון, שמכורים לתרופות ולמשככי כאבים, והרופא שלהם רק מספק להם עוד תרופות ועוד משככי כאבים, עד לסוף המר והידוע מראש.

כדי לסגור את גודלם של כל אלה, ד"ר וייסמן משוטט כעת בעולם, ופותח עשרות קליניקות גמילה משל. שיטת הטיפול שפיתח, לדבריו, מרפאת כל מכור בתוך יום אחד, בלי תופעות לוואי. תחת ידיו כבר עברו 24 אלף איש, ובהם נשיאים, פוליטיקאים בכירים, מלך אחד, שחקנים ומוזיקאים מפורסמים. "הלואי שיכולתי לנקוב בשמות, אבל החיסיון הרפואי מונע ממני", הוא אומר. "הייתי בקשר פעמים רבות גם עם איימי ויינהאוס, אבל בסוף לא הייתי מוכן לטפל בה, מסיבה שאני לא יכול לפרט".

לפני כחודש ביקרה לו הודמנות להשמיע את קולו באחת הבימות הבינלאומיות המרכזיות ביותר, כשהזמנו על ידי הוועדה לזכויות האדם של האו"ם לשאת דברים בפניה. "לפני שנה הוועדה קיבלה החלטה האומרת שההתמכרות לחומרים אופיאטיים (משככי כאבים - ק"א) היא מגפה גלובלית. והתופעה הזו אחראית להרבה מאוד קורבנות בנפש, למחלות זיהומיות כגון הפטיטיס ואיידס, וגם לנזק כלכלי. האו"ם החליט להכיל מהלך ולהקים ועדה שתנסה למצוא פתרונות, וסנגל ופקיסטן הזמינו אותי להופיע שם. אני מתחיל עכשיו לקיים קשר עם משרד החוץ הישראלי, כי בעיניי זה מגוון שהוא לא יהיה מעורב. אני בהחלט מבין שישראל לא מרגישה נוח בוועדה לזכויות האדם, אבל בנושא הזה אנחנו ראש החץ בעולם. הבשורה באה מכאן, ולכן אני צריך לשבת באו"ם בנאון עם דגל ישראל כנציג המדינה, ולא כאורח של סנגל. בשמועות הקרובים אפגוש את השגריר הישראלי בניוירוק, ונקדם את הנושא הזה. כרגע מתבשלת יוזמה שלפיה בעוד שלושה חודשים ארבר באספה הכללית של האו"ם, כי הנושא יגיע לדיון גם שם".

עם מזו הבירה בינלאומית, מדוע אתה צריך להפגין את שיטת הגמילה שלך כמיום פרטי, ולא להציג אותה

כתוכנית לאומית ברחבי העולם? "כי גמאס לי לרבר לאומיים שלא רוצות לשמוע. מי שאוראי על התחומים האלה, גם בארץ וגם בעולם, מוסקע בפתרון שלא עובד. תבנתי שהשינוי יבוא מהשטח. אני פותח מרכז הרדקה והעברת מידע בחמישים ערים באמריקה ובעשרים ערים באירופה, כדי שאנשים יוכלו לקבל מידע רפואי ומדעי מבוסס, ויוכלו לחדש טיפול טוב מזה שהם מקבלים עכשיו. הם ירעו מה מגיע להם ומה הרפאה נסוגלת לתת, על סמך הניסיון שצברתי. יש כבר מרכזי הרדקה שפועלים בבתי חולים בשווייץ ובפלורידה, אחד נוסף מתוכנן בראלאס, ומתקיימים ריזונים עם בתי חולים חשובים אחרים. יש קליניקה בגיאורגיה, שבזמן הקרוב נמיד אותה למרכז הרדקה לרוסיה, אוקראינה ומדינות אחרות באזור. מרכז דומה אנחנו רוצים לפתח במדינת, בתמיכה ממשלתית, וקיבלנו בקשות פרמליות מסנגל, מפקיסטן ומקנזו. בעוד שישה חודשים גם אוצא ספר בנושא. כך אני עוקף את הפוליטיקאים ובעלי התפקידים, את אלו שיושבים ברשות למלחמה בסמים או במרכז להתמכרות במסדר הבריאות, ואת כל אלו שרק שומרים על הגזעים שלהם".

לתת סמים למסוממים

כדי להיפגש עם ד"ר וייסמן לשיחה כאן בארץ, צריך לתפוס אותו בשדה התעופה, בין הטיסות. סרקע קולו של גלעד ערין, המוזהר שחל איסור לשאת נשק בכל אולמות בית הנתיבות, וצוותותיה של משפחה מרוכזת ילדים שנאחרת לטיסה, ואנחנו יושבים ומדברים על המגפה של העולם, ועל הטיפול מי שסובלים ממנה - עניים מדוירים ובני אצולה גם יחד.

אנדרה וייסמן (60), נשוי ואב לשישה, מתגורר כיום במושב גיאס הסמוך לאשקלון. במשך 14 שנה ניהל בבית החולים ברזילי יחידת ANR - וישת עצמי מאק, שיטת הגמילה שפיתח. לפני שלושה חודשים הודיע על מגירת היחידה והעתקת פעילותו לארה"ב.

הוא נולד בברזיל ושם גם למד רפואה. בתקופת הלימודים היה סוציאליסט פעיל, נשאר כזה גם כשהפך לספסלי הפקולטה נעלמו בשל רעות פוליטיות דומות שהביעו. "הייתי שם דמות מרכזית בהרבה מאוד מערכות, העתיד שלי היה מובטח, ובכל זאת דגשתי שאני צריך לבוא לישראל", הוא מספר. "המילה ישראל מכילה בתוכה את כל הדברים שמהותיים בשבילי, אני חלק מהקונספט הזה שנקרא ישראל. היה טבעי לי לעלות

"אמיתי לחנה"
חפצות הכאב: יום יבוא
ומישה יתנע אתכם,
ישים את כלכם בבית
הסוהר. נשאותה חוק
חופה, אתה חייב לחזיר
לחולה חק תפעות
הלואי. ואני, בחי
שטיפל באלפים שיצאו
מהקליניקות שלכם,
יודע שלא אחרתם להם:
'זה יהיה בגוף שלך את
המנון של שיכון סג,
של אנשי דינאונים, של
שינה"

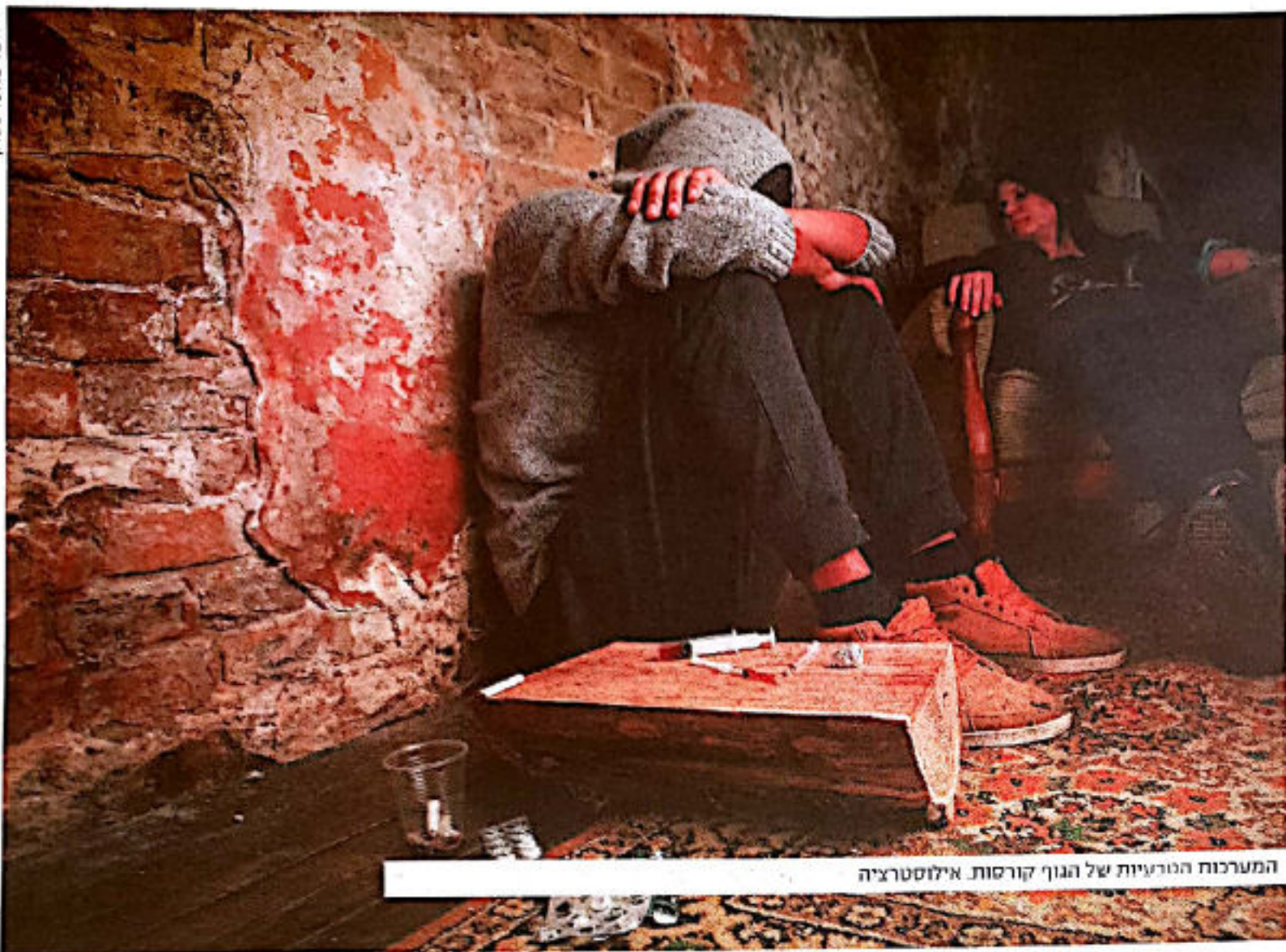
לארץ, והיה טבעי לי להתגייס לצבא ולשרת כחומר ששירתי בחי".

הוא קיבל את תפקיד הדפא החימתי בנגע, ובחמש התגייס למשטרה כדי לשרת בימ"מ. "היה ב'89, התקפה שבה הוא שימש בנשק עם כיש"פ. פו אליו וסיפור לי שבימ"מ אין רופא. זו חודה עטנה אז לא שכי"ם, ומתברר שגם לשכי"ם לא היה מעד רפא נסח בשטח, ולא הייתה יכולת לתת טיפול משמעותי במק פעילות וקרב. כשהיו צריכים לפנות פצע למקום אחד למשל בו, הם הבינו שיש כאן בעיה. הציע לי את המקו כי בנוסף להיותי רופא הייתי גם 'מדעל', ומסדנה פוח לא נפלתו משום חייל. מיד התגייסתי למשטרה.

במאי '92 הוא השתתף במבצע יום ללידה מנהל במקום התפתח קרב, ואחד מלוחמי הימ"ם סגן מנה כדוריים. "הגעתי אל הפצוע במהירות, תוך כדי והק פתחתי לו את בית החזה וטיפלתי בו", מספר וייסמן. על תפקודו באירוע הזה הענק לו עיטור המופת 'מד' האש העזה נמשכת, ולמרות החשבה, ביצע וייסמן טיפול כירורגי בפצוע ובכך הציל את חייו. במעשה הפגין תושייה, מקצועיות, עז רוח ואומץ לב הרגיש לסמט מופת לכלל המשרתים במשטרת ישראל, ובסך בנימוקים לקבלת העיטור.

אך כירורגיהם מגיע לתחום הטיפול בהתמכרות "זה קרה אחרי שנתקלתי בחיילים שעמדו ניתוחם והתמכרו לגרופטיקה - חומרים אופיאטיים ומבוססים על אופיום. בבתי החולים מילא אותם בחומרים האלה, וכשהשתחררו משם - הם השתחררו מסדים. ודע שכן בזמן תהליך ההכשרה במשטרה, הייתי אחראי על עזרה במגרש הרוסים, ושם נפגשתי עם מסדים לודואי. יש שאותן להם מתרח, כלומר - סם סינטיטי, שימנע מהם להיות בקריז".

במה זה שונה מולדת להם ודואי?
 "ההבדל הוא שהדואי אינו חוקי, ומתרחץ יא מבח חרשות לתרופות. נחנים להם את זה כדי לשלוט עליהם אבל זה גם מחזיק אותם מסדים, ואפילו מבא אותם להתמכרות קשה יותר. לא אהבתי את הגישה, חיששתי פתרונות. אם מופנה אליי בן אדם שסובל, מקא משלשל, יש לו בעיות בקצב הלב, ולמצב הזה הוא הגיע בגלל הסם - אני כדופא לא אתן לו עוד סם. "היו לי שם מאבקים קשים מאוד, כי לא רציתי לתת לעצירים מתרח, אלא לטפל בהם כמו רופא. ככה נבנסד לתחום הזה, שלא חלמתי שאניע אליו. כשהקדתי את

המערכות הנועריות של הגוף קורסות. אילוסטרציה

כך הרבה כסף, אתה כבר מושקע ברמה כזאת שאתה לא יכול לסגת. יש מדוכים, יש משרות לאנשים שעובדים בה, והנה כבר מחזיב."

מלומד, יורשים שהחשיפה לא עובדת, אבל לא יכולים להודות בה.

"ברוך. ואם בא ר"ד וייסמן לפני שלושים שנה ואמר, 'ברוך, אתם מסתכלים בכיוון הלא נכון. הנה, זה שט'. אבל מי כבר רוצה להסתכל לשם? אף אחד. כי האנשים שצריכים להחליט כבר מקבלים תקציבים, ועושים יעני מוקדים שלא מקדמים במיליון את רמת הטיפול בחולה. 'מתרחק פתח בזמנו ביד הנאצים, היום זה משחק ומסופק על ידי ממשלת ישראל. הטיפול באמצעותו הוא כמו לובוטומיה כימית. זה לסמם אנשים למוות, אבל זה לגייסם כי אין רפואה בתוכם, וכל הקריטריונים הפרמטרים שחלים על כל סוג של רפואה או טיפול לא חלים כאן. בתוכם זהו - הכול מותר. משרד הבריאות הישראלי עושה דברים שבעיניי הם פשע נגד האנושות. המניע הוא אמנם כוח, אבל המעשה הוא פשע' (ממשד הבריאות לא נמסדה תגובה עד לסגירת הגליון). וייסמן מצביע על בעיה נוספת ביחס העולמי למגפת ההתמכרות. 'דיכתי על כך גם בארץ. בינע שמגדירים את המחלה הזאת ככרונית, זה מונע חיפוש של פתרונות. כך נוצר קיפאון מחשבות, והבעיה נשארת בידים של אנשים שאין להם הכשרה בסיסית או יכולת להבין במחלה. מה מבין פסיכולוג ברצפתו? כלום. זה לא התחום שלו. ועוד מציאלי, דאי שלא. אבל אלו האנשים שמתפללים, אלו האנשים שטובעים מדיניות בתוכם. עכשיו, אם תחשבי טוב, יש סוג של דפאים שכן מתעסקים יחידים עם השלטנים הללו."

מדיניות? "מרדימים. כשאת עוברת ניתוח, את מקבלת מורפיום. אם המורפיום עובר שש שעות והניתוח נמשך שעה, איך המרדים מעיר את המטופל? הוא נותן חומר נוגד שמשחרר את המורפיום מהמוח, שותף אותו. זאת טכניקה שרופאים מרדימים משתמשים בה כל הזמן. אני לא המצאתי כלום, רק פיתחתי טיפול על בסיס רפואה קיימת. ומה שאחת עושה זה לשנות את הנקודות מהמחוז? 'אני שותף אותה בבת אחת, וכך אני יוצר את המדינה לגמילה. זה לא תהליך הדדגני שבו הסם צריך לאט לאט להתפרק. אני פשוט שותף חוצצה. הקולטנים העורפים נחמדים על ידי חומרים אנטגוניסטים."

שלשולים, גלי חום וקור, דופק מהיר ולחץ רם גבוה לא סובל מבעיה התנהגותית או חברתית. זאת בעיה רפואית לגמרי. לא פלא שבגלל ההדגשה הזו היא יחפוש סם בכל מחיר. הבעיות הפסיכוסוציאליות של האנשים האלה הן תופעות משניות למחלה הבסיסית, שבה לא טיפלו. 'דמיני שאת מקבלת מכת פטיש חזקה בברך. מה יסרה תתחילי להתנהג כמו משוגעת, תהיי מאוד לא נחמדת. זה אמר שאת צריכה פסיכיאטר? לא, את צריכה אורתופד שתקן לך את הדגל. בראש שדרסו לו את הדגל והוא הולך עקום ונראה משוגע, או מי שחאבט לו השיניים, צריך פסיכולוג? לא, הם צריכים רופא. כמה גם בתוכם ההתמכרות - אדם משנה את ההתנהגות שלו בגלל בעיה רפואית, אבל במקום לטפל במחלה עצמה, מטפלים בשינוי ההתנהגות. אני שומע אלפי אמונות אמונות שני דברים מוגזרים: או 'אבל הוא היה כזה ילד טוב, ופתאום הוא נרקסן והוא טונב', או 'כזה, הוא היה שובב כל הזמן. גם אני הייתי שובב. זה לא קשור, לא לזה ולא לזה."

תגדיר את עצמך

בשנות השישים, מתאר ר"ד וייסמן, כשבועית ההתמכרות לסמים הפכה למשמעותית, הטיפול באמצעות תחליפים הפך לנפוץ. "הבינו שהייתם לעשות משהו - אבל לרפואה עדיין לא היו הכלים לפענח את התהליך שעכשיו הסכרתי. בהיעדר תשובות רפואיות, בודדו את האנשים האלה כדי שלא יזיקו לחברה יותר מדי. אמרו 'בואו נשלוט בהם. ניתן להם סם סינתטי, ולא חשוב מה זה יעשה להם, העיקר שלא יפגעו באחרים. בואו ננתק אותם מהחברה ונקרא לזה 'טיפול'. נשים אותם בכלא ונקרא לו 'כפר גמילה'. ניסו לתוך אותם מחדש, ניסו כל מיני גישות שלוק ולרפואה אין דבר במשותף."

"זכיתיים, משנה לשנה הבעיה הלכת ומחריפה. אז מה עושים הפליטיקאים משוגעים עוד כסף, שמושקע באותה דרך - ומגלים שצריך עוד תקציבים, כי הבעיה נעשית יותר קשה. אחרי ששמת כל

מנעים לטיפול שלא צלחו. איימי ויינהאוס

"גאים הפוליטיקאים הקרימינלים ואומרים: תהיה זליגה של הקנאביס לרוחב. ומהנדקוטיקה אין זליגה? מרפאות הנאג מפזרות כמות כזאת, שהרוחב מוצף בחומר. הורג. אם בעל כוח מתנגד לשימוש בקנאביס, הוא למעשה מתערב ברפואה למטרות פוליטיות, ולא צריך להזניק לעם היחודי מי עשה כך בעבר"

הנושא, הבנתי שלא חשבה הסיבה שבגללה אדם הפך למסור - אולי הוא נולד בקרייז כי אמו הייתה מבוכה, אולי הוא עצמו רצה להתמסל, ואולי הוא בכלל גיבור ישראלי, חייל שנפצע בקרב ומילאו אותו בגרוסטיקה. כל זה לא משנה. ברגע שנוצר המפגש בין הסם למוח, נגרמת המהלה, שהיא תלוות."

תמיד? "לא בפעם הראשונה, אבל אם אתה עושה את זה פעם אד פעם - זה ייצור תלוות. אצל כל אחד. וברגע שאדם מפתח את התלוות, אין בשבילו טיפול נגיש, אפסטיבי ואנושי."

מהו התהליך שיוצר את התלוות? מה מתרחש בגוף? "הגוף באופן טבעי מייצר אנדורפיין - חומר אנטי דיכאוני, נוגד חרדה, מווסת נזולים וממפרטורה, שדואג לשינה ולמצב הרוח. זה חומר שעישה המון דברים. זה כמו הוראין טבעי. קיימות דרכים להעלות את רמת הייצור של האנדורפינים: תזונה נכונה וטובה, פעילות גופנית וגידוי אינטלקטואלי. אגב, מכל הגידויים האינטלקטואליים, הארבה היא החזקה ביותר. לעומת זאת אדם שנמצא כל הזמן בכדי, לא עושה פעילות גופנית, איכל בצורה לא טובה ולא מטה את המוח - רמת האנדורפינים שלו נמוכה, וזו הסתם לא טוב לו. הוא חשוף יותר לדיכאונות ולתנודות במצב הרוח. כל אחד יכול לשפר את הפרופיל הנפשי שלו, אם ידאג לדברים האלה."

"כמה יש רצפטורים, קולטנים, שרגילים לקבל את האנדורפינים. כמות האנדורפינים שנוף האדם מסוגל לייצר נמדדת במיקרוגרמים. כשלוקחים סם כבר מרובי במיליגרמים, סדר גודל של פי אלף, כשכמות כזו נקלטת ברצפטורים עוד ועוד, הגוף מבין שאין לו צורך לייצר עוד מהחומר, ואז יש קריסה של מערכת הייצור. מאתו רגע האדם תלוי בסם החיצוני כדי להרגיש נורמלי. כי בינתיים, בגלל הכמות הגדולה של האנדורפינים שנכנסה, המוח התחיל לייצר עוד ועוד רצפטורים חדשים. ככל שיהיו יותר רצפטורים, כך האדם ירגיש שהכמות מהעבר כבר לא מספיקה לו, ויצרוך יותר סם. עד שבסוף הכמות שהוא חושב שדא צריך היא זו שדורגת אותו."

ואיך התקבל הטיפול השנוי בבעיה, לשיטתך? "גיליתי שמי שאוראים על הטיפול באנשים האלה, וזו שחתומים על כל המאמרים בתוכם, הם עובדים מציאליים, נרקומנים 'נקיים', פסיכולוגים וכמה פסיכיאטרים בודדים. אבל למעשה, אדם שסובל מהקאות,

היבורים הופכים למכורים. פינוי חייל פצוע

צילום: אילן סולטן

"מי שמתנגד לשימוש הוא או מושע או אידיט מוחלט". קנאביס רפואי

מהמחלה. זה כמו שיגל פתאום את הפערן לסטת... שחי עם המחלה הזו שנה אחת, יחלים ולא תהיה לו בעיה אבל מי שסובל מסוכרת 35 שנה, וכבר אין לו קינול אחת, אף טיפול לא יצמיח אותה מחדש.

פתאום העולם התעורר

לא רק ממדיים לסמים מוצאים מאוד בטיפול שפך ר"ד וייסמן, אלא גם אנשים תמימים ושומרי חק שפך בעל סודות לקורבנות למחלות התמכרות. לפני 10 שנה הגדירו את הכאב לא כסימפטום אלא כמחלה עצמה, מספר וייסמן. "בהתאם לכך, פתח 'שיטת' בכל רחבי הארץ. מה עושים בגרפאת האלה לא מה הבעיה - נותנים לחולה טרנסיקט. באופן פתח משפר את איכות החיים שלו, עד שהוא מפתח תלות ואז הוא צריך כמות גדולה יותר של משככי כאבים ונתנים לו. בשלב הזה מגיעות תופעות הלוואי - תפקוד, חוסר שינה, ואז נותנים לו תרופות לשינה, וזה נכנס לריבאון. אז הוא מקבל תרופות אנטידיכטיות ובתוצאה מזה יש לו אימפוטנציה וכן הלאה. כך נמשך של דבר מגיעים אליי אנשים שהם כמו סמרטוט רזה. זה הריס להם את החיים.

"מעל לשבעים אחוז מהחולים שלי היום מגיעים ממרפאת הכאב. בראי נהיה כנים, לא בגלל התקנת העולם התחיל להתעורר עכשיו לנשוא התמכרות. זה שקרה הוא שלמעגל התמכרות נכנסו מספרים אחרים של אנשים שבעיני המתבונן הם נורמטיבים. אי אשה להגדיר אותם כבעלי 'אישיות מתמכרת', כי הם לא בגלל כאב. זה בלבב את כל המושגים."

בדתמכרות שלהם, אבל עדיין כואב להם? "לגוף יש מנגנון טבעי לשיכור כאב - הטחוליות לאנשים האלה יש בעיה, אבל לא טיפול בבעיה עצמה אלא רק בכאב הנובע ממנה, ואז הם התמכרו למשככי ואיבדו את המנגנון הטבעי. אני אומר הפוך: אם לאדם הזה יש כאב כרוני, חוקא לו אסד לתת טרנסיקט. כי הוא יודק יותר מכל אחד אחר לאנדרופינים שלו. כי שיהיו לו בנף נוגדי ריבאון ונוגדי חרדה, הוא צריך את המנגנון הזה פיקס. יש הרבה דרכים להתמודד עם כאב אבל אם אתה חושב שהכאב של החולה הזה יישך לאדם - אל תיתן לו אופיאטים.

"אם יגיע היום נרקומן בקריז לחדר מיון, יגידו לו צא חפה, וך לערע גמילה. עכשיו באי נגיד שהטיפול שפיתחתי מוכר על ידי משרד הבריאות. תגיע נרקומן, אומר שלום, התמכרתי לסמים קשים, אני בקריז. אני אומר לו: ערב טוב, תשב במיטה, אני אעביר אותך תהליך שדורש הרדמה מלית של כמה שעות, ואז תחזק ותלך הביתה בריא"

מצאו את מותם ממין יתר של תרופות מימין: פרינס וטום פטי

צילומים: נטי אימג'ס

סטרים. ומה עם החרף, הכמיהה לסם? הבנתי שכדי להסיר את הכמיהה, אני חייב לא לנסות לעשות דרייטקס, לא לשכור קריז. בגלל עורף הרצפטורים, האדם לא נהנה מהאנדרופינים של עצמו, ולכן יש לו רחף. לקח לי הרבה שנים למצוא את הדרך לחסום את הרצפטורים המיותרים, ולאון מחדש בין האנדרופינים והרצפטורים הנחיצים. כשנוצר האיזון, האדם יכול להרגיש טוב עם עצמו. הוא יכול שוב להרגיש אהבה, והוא גם יכול להגדיר את עצמו. כי עד אותו רגע החברה הגדירה אותו ושכנעה אותו שיש לו אישיות חלשה, אישיות מתמכרת, ולכן הוא יישאר ככה כל החיים. בסוף הוא עצמו קיבל את זה בהכנעה. אני אומר הפוך: אתה רצית להתמכטל, וכך גרמת למחלה. עד היום לא היה לך צ'אנס להחלים ממנה, כי לא טיפלו בך. עכשיו אני מטפל בך, ומרגע זה אתה תגדיר מי אתה רוצה להיות."

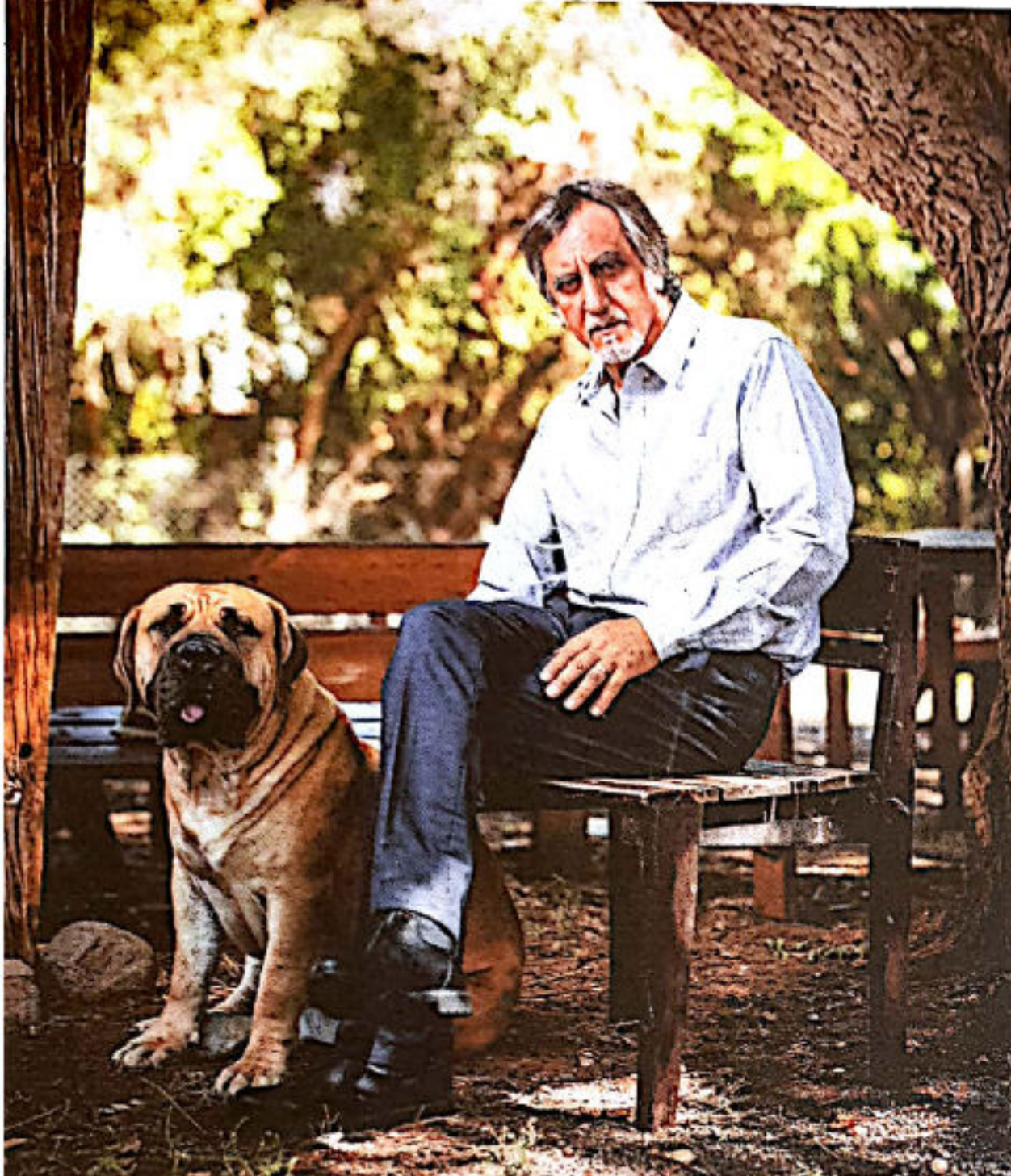
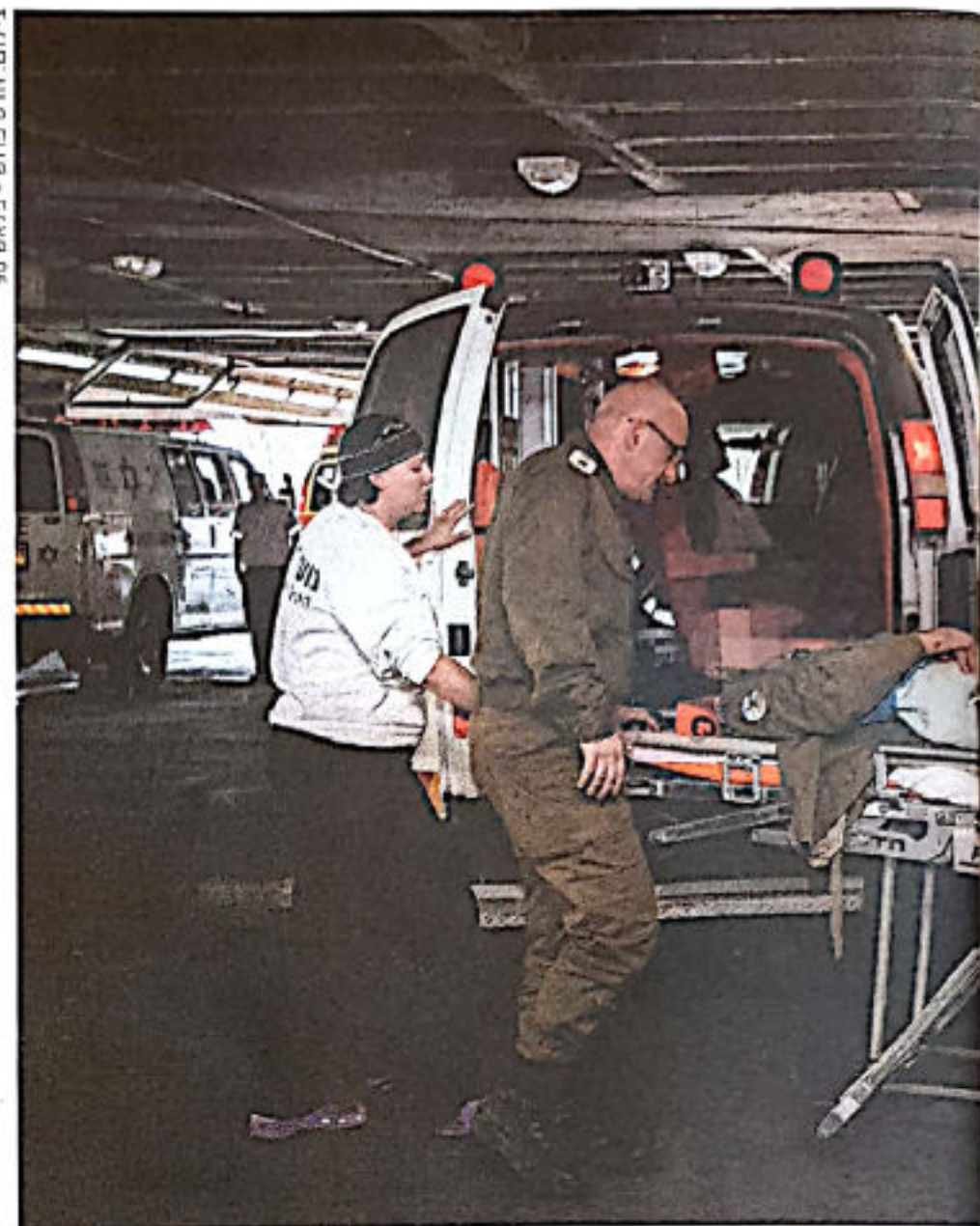
אחרי הליך כזה, למטופל שלך ולי יש אותו דקק ללכת לקנות סם? "כן. אם מגיעה אליי בחורה שבמסך עשרות שנים עסקה בזנות, יהיה לה קשה מאוד לבנות מחדש את הכבוד העצמי שלה, את הביטחון העצמי שלה, את המקום שלה בחברה. חיים רגילים לא יהיו לה, והיא צריכה לחיות ממשכורת מינימום בעבודה שהיא תמצא. להגיד לך שכולן מצליחות לעמוד בזה לא. אבל ככל שהאדם מגיע מדר יותר לטיפול - כך יהיו לו פחות נוקים

< אם הגישה שלך כל כך הגיונית ומובנת מאללה, איך אף אחד לא קלט את זה עד עכשיו? "השאלה שלך לא לעניין. אני קלטתי. תשאלו שאלה אחרות: איך זה שאתה צועק כמעט שלושים שנה ולא מוכנים להקשיב לך? איך זה שאתה מנהל יחידה בבית חולים של משרד הבריאות הישראלי, אתה בתוך המערכת שלהם, והם לא עושים עם זה כלום?"

מה אתה מצפה שיעשו עם זה? "את מה שהחוק מחייב: לטפל בבני אדם כמו בני אדם. אפילו אם מחבל זורק מטען ועפות לו האצבעות, ינסו לחבר את האצבעות שלו ולא משנה כמה זה יעלה, כי יש חוק זכויות החולה. הבעיה היא שהכנסת צירפה לחוק הסמים תקנות שגאופסדים לבעלי מקצוע ליטול מבני אדם את כל הזכויות שלהם. ישבתי בזמנו עם היועץ המשפטי של הכנסת ואמרתי לו: נרדמת בשמירה, כי כאן לקחו מבני אדם את הזכויות שלהם. התקנות של משרד הבריאות נוגדים חוקי יסוד. אם יש אדם שסובל מהקאות ומהפרעות בקצב הלב, אתה לא יכול למנוע ממנו לגשת לחדר מיון."

זה מה שקורה היום? "במדינה. אם יגיע נרקומן בקריז לחדר מיון, יגידו לו צא חפה, לך למרכז גמילה, מה אתה רוצה מאיתנו. ייקח להם בדיוק חמש דקות להעיף אותו משם. עכשיו בראי נגיד שהטיפול שפיתחתי מוכר על ידי משרד הבריאות, הוא לא פרטי. מגיע נרקומן לחדר המיון, אומר 'שלום, התמכרתי לסמים קשים, אני בקריז'. מפנים אותו אליי ואני אומר לו - ערב טוב, בבקשה, תשב במיטה, קודם קח טרנסיקט שתהיה רגוע, ועכשיו אני אעביר אותך תהליך שדורש הרדמה כללית. אם אתה נרקומן רק שלוש חודשים, זה ייקח שעה וחצי עד שתיים, ואז תחזק ותלך הביתה בריא. אם אתה נרקומן עשרים שנה, זה ידרוש ארבע שעות בחדר מיון וחצי אשפוז. חזק, אחר כך תעשה מה שתרצה. מערכת הייצור של האנדרופינים קרסה, אבל היא יכולה לשקם את עצמה. ומה עם הרצפטורים העודפים שכבר נוצרו, כמו שתארת?"

"האדם אמנם עובר בגללם קריז, אבל במקום שזה יימשך שבועות - זה לוקח ארבע שעות, שכך הוא בודד. ואז בתנאי טיפול נכרך אני ממתן ומחזק את התגובות שלו, כדי שהוא יעבור את זה במינימום

"עצוב לי על אנשים שמתים כמו זבובים" ד"ר וייסמן

כאז של בורות, טמטום, רעות קדומות, אמירות, רשלנות פושעת וחוסר מקצועיות. יש לי עצב עצום על הילדים שגדלים לאבא ואמא נרקומנים, וזה מה שהם מכירים, וזה מה שיהיה מהם בעתיד. עצב על אנשים שמתים כמו זבובים בצורה מיותרת לחלוטין, על אנשים שלא מסוגלים להרגיש אהבה, על אנשים שלא מסוגלים ליהנות מהחיים האלה. לא דאגו עצוב לי עד כדי בכי. תום פסי מת מפנטזי, פרינס מת מאפייאטים, ולכל אב ואמא, הבן שלהם הוא הסלבריטאי שלהם. בכל יום מתים אנשים עשירים ומפורסמים מהדברים האלה. אלה אנשים שיכולים לקנות הכול, אבל הדפאזה שהם יכולים לקנות היא בת שישים שנה.

מה אתה מצפה שהמדינה תעשה לגבי הטיפול שלך? "אני הפסקתי לצפות ולקוות, והתחלתי לעשות מעשה. בסופו של תהליך, אחרי שאקים קליניקות בכל העולם המערבי, המדינות יצטרכו להתמודד עם זה ולהחליט מה לעשות עכשיו. ואני אגיד להן מה לעשות: תכניסו לתהליך ההכשרה של מרדמים גם את האפשרות של הרמה שמטרתה לשחרר אנשים מתלות באופיאטים."

ובחזון שלך זה לא יעלה בלום למבזרים? "זה יעלה כמו יום או יום חצי אשפות. תעשי את החשבון כמה זה יוצא. את הקליניקה בישראל סגרת לפני חודשים, ואפתח אותה אך ורק כשהטיפול יהיה זמין ונגיש לכל אחד, לא רק למי שיש לו כסף. ישראל, במקום להיות אור לגויים, בוחרת להעתיק מהגויים בריעבר. ברגע שהטיפול יהיה בסל הבריאות, אני מגיע בטיסה הראשונה כדי לתת אותו, ואני מוכן ללמד בחנם כל בית חולים בארץ. אבל עם המערכת הקיימת אני לא משתף פעולה יותר, ואני לא מוכן להיות עוד עשירי שנה בלי לעשות משהו משמעותי."

שבתנגד לקנאבים, אם הוא בעמדת החלטה - הוא פושע. אם הוא אדם מהסוד - הוא אידיוט מוחלט. מתנגדים למתן קנאבים למי? לילד שיש לו גידול במוח, והקנאבים יכול להקטין את הגידול? לאדם שסובל מכאבים עדיין אפשר להתנגד לזה מרוב בתרופה לכל דבר ועניין, והוא משככת כאבים, אפקטיבית יותר ואנטידילקטית יותר מכל תרופה קיימת. אם תעשי רשימה של תופעות הלוואי של הקנאבים, ולעומת זאת תופעות הלוואי והסיכונים של אופיאטים ונרקוטיקה, כולל שיעורי מוות גבוהים מאוד שנלווים לשימוש בהם - זאת בריחה. הדאשן זה אלי שלוש שורות, והשני זה גליל גייר טאלט שלם. ובכל זאת, את הנרקטיקה כל רופא יכול לתת.

"באים הקרימינלים - כי פוליטיקאים שמחליטים נגד הם קרימינלים - ואומרים: תהיה וליגה של הקנאבים לרוב. ומנהרקותיה אין וליגה? למצוא היום בשטח פנטזי, שזה סם חזק פי כמה וכמה ממורפיום, קל יותר מלמצוא הרואין. למה? כי מרפאות הכאב מפורזות כמות, כזאת, שהרוב מצדף בחורמ דורג. ומספר המתים ממנות יתר - זה חבל על הזמן. אז מהקנאבים מפתחים?"

"מי שלומד את הנושא לא יכול להיות נגד. אם בעל כוח מתנגד, הוא למעשה מתערב בדפאזה למטרות פוליטיות או משטריות. ולא צריך להזכיר לעם היהודי מי השתמש בתרופות למטרות פוליטיות. אבל זה מה שאנחנו עושים: נותנים מתרון לאנשים כדי שלא יפריעו, ומונעים מרופא לתת קנאבים לפי החלטתו. לי יש רשות לפתוח בית חזה של אדם, להכניס את היד ולעסות לו את הלב, אבל קנאביס אסור לי. אני יכול לתת מורפיום ופנטזיל חופשי, אבל קנאבים - לא. את מבינה איזה פשע זה?"

עושה רושם שיש לך בטן מלאה על ההתנהלות כאן בארץ בכל הנוגע לטיפול שאנחנו מציעים.

"לא, אין לי בטן מלאה על ישראל, יש לי גוף מלא על מה שקורה בעולם. הגוף שלי לא יכול להכיל כמות

**"דתיי שאת מקבלת
מכת פטיש חזקה בצד.
מה יקרה? ותחילי
להתנהג כמו משוגעת.
זה אומר שאת צריכה
פסיכיאטר? לא, את
צריכה אורחוב שיתקן
לך את הרגל. גם בתחום
ההתמנחות - אדם
חשנה את ההתנהגות
שלו בגלל בעיה רפואית,
אבל במקום לטפל
במחלה עצמה, מטפלים
בשינוי ההתנהגות"**

"לפני ארבעה חודשים הדתי בכנס בתל אביב, בהשתתפות כל מנהלי מרפאות הכאב בישראל. אמרתי להם: יום יבוא ומישהו חכם יתבע אתכם, ישים את מלכם בבית הסוד. כי ברמה המדעית אסור לתת לסובלים מכאב כרוני את הנרקוטיקה. לפי חוק וסיוות החולה, כשאדם נותן לו תרופה אחרת חייב להגיד לו מה תופעות הלוואי, להסביר לו הכול. ואני, כמו שטיפל באלפים שיצאו מהקליניקות שלכם, ידע שאף אחד לא אמר להם: 'זה יעזוב לך כאב אבל ידחוס בנף שלך את המנגנון של סיכוד כאב, ידחוס את המנגנון של אנטידילקטניים, ידחוס את המנגנון השני'. לא, אתם לא אומרים את זה."

אז איך צריך לטפל בבאב?

"למשל בעזרת ויטמינים. מי שסובל מכאב, בדרך כלל יש לו הפריקות בתזונה שגרמו להתחזקת מוחית. אבל זאת רק דוגמה, בנף האדם יש מיליון מרכיבים שאפשר לעבוד איתם. יש סיני מוזן שהם דלקתיים או אלרגיים. יש כל כך הרבה תחומים שיכולים להשפיע על הכאב עוד לפני שהגעתי לאקמול. ועוד לא ריביתי על שימוש בקנאבים כטיפול בכאב. אבל למרפאות הכאב אין זמן להתעסק עם כל הדברים האלה, ולא עושים שם סריקה ויטמינים לחולים. כלומר - זאת רשלנות, זאת עצלות, זאת מערכת מושחתת שמקדישה עשרים דקות לפגישה עם חולה כאב.

"התפקיד שלי כרופא זה לאן את האדם באופן מיטבי. לכן בשבא אליי חולה כזה, אני יושב איתו שעה, שעה וחצי, כמה שגרדש. אני צריך לדעת מי הבן אדם, מי אשתו, כמה ילדים יש לו, מה הפונקציות שהוא מילא בבית. כי לפעמים אותו חולה איבד בגלל הכאב את כל המעמד שלו, והכאב זה כל מה שנשאר לו, אז הוא לא יותר עליו."

לטיפול שלך במתמכרים השונים נלווה גם מערך מוציאותיסיכולוגי תומך?

"למי שצריך. רוב האנשים לא צריכים את זה. אם אני מטפל בעיתונאי מצלית, בחבר כנסת, ברופא - הם לא צריכים תמיכה. הכול תלוי במצב. בניגוד למה שהמערכת עושה היום, אני לא מגדיר את החולים שלי כאילו כלם זקוקים לאותו דבר."

הבאת את הקנאבים. אתה תומך בהרחבת השימוש הרפואי בה?

"אגיד, אך אפשר בכלל להתנגד לקנאביס מי